

Aan:
Drs. A.T.B. Bijleveld-Schouten
Drs. B. Visser

Contactpersonen

In afschrift aan:
Commandant der Strijdkrachten
LTADM R.P. Bauer

Kalvermarkt 32
2511CB 's-Gravenhage

Datum 3 mei 2018
Betreft Brandbrief jonge officieren Korps Mariniers

Geachte mevrouw Bijleveld-Schouten en mevrouw Visser,

Wij, jonge officieren van het Korps Mariniers, schrijven u naar aanleiding van het besluit om de marinierskazerne in Doorn te verhuizen naar Vlissingen. Gezien het belang voor het Korps en omdat we een onomkeerbaar punt naderen, voegen wij daar graag ons perspectief aan toe.

De afgelopen weken krijgt deze verhuizing de nodige aandacht. De media berichtten over leegloop op basis van cijfers over het eerste kwartaal van dit jaar. U onderzoekt de oorzaken daarvan. Wij zien echter een groter probleem dan recente cijfers kunnen aantonen. Als junior leidinggevendenden binnen de diverse onderdelen van onze organisatie staan wij tussen ons personeel. Daardoor vernemen wij uit eerste hand wat de verhuizing naar Vlissingen losmaakt en hoe daarover gedacht wordt. De geluiden die wij elke dag opvangen zijn consistent verontrustend en de redenen zijn logisch.

De werkdruk is hoog. Zes maanden per jaar van huis is de norm. Het gezin draagt deze last nog het meest en een kazerne in een uithoek van het land zal die last alleen maar doen toenemen. Verhuizen betekent veelal dat familie, vrienden en kennissen moeten worden achtergelaten. Dit terwijl een sociaal vangnet bij afwezigheid van de marinier juist cruciaal is. Maar ook de bereikbaarheid, sociaal-culturele faciliteiten, jeugdgeving, scholen van (studerende) kinderen en gewilde banen voor partners zullen achterblijven bij verhuizing. Vrijwel niemand is daartoe bereid, ook een recente enquête van de Provincie Zeeland toont dit aan. Het alternatief is inwoning op de kazerne of lange woon-werk afstanden. Dit heeft een negatief effect op de tijd die mariniers thuis kunnen zijn wanneer ze niet op oefening of uitzending zijn. Het is onjuist te denken dat een marinier in deze tijd alles opgeeft voor een baan bij het Korps Mariniers. De keuze tussen het gezin en het Korps is pijnlijk, maar eenvoudig.

Nu al zijn er grote aantallen vacatures bij het Korps en de uitstroom laat een duidelijke stijging zien. De aantrekkende economie en de achterblijvende arbeidsvoorwaarden bij defensie wakkeren dat aan. Veel manschappen en onderofficieren oriënteren zich dan ook op een baan elders. Ook wij worden daartoe gedwongen. Wij verwachten dat naarmate de verhuizing dichterbij komt, de uitstroom sterk toeneemt. In die zin zijn de recente cijfers slechts het topje van de ijsberg. Wij vrezen dan ook – naast de enorme belasting op gezinnen – een leegloop bij het Korps Mariniers, met als gevolg een significante reductie van

de operationele inzetbaarheid voor tenminste de komende 10 tot 15 jaar, om over de gevolgen van een sterk gereduceerde wervingspool maar niet te spreken. De continuïteit van het Korps Mariniers is in het geding. Juist in een tijd waarin het beroep op de krijgsmacht toeneemt.

Van mariniers wordt voortdurend gevraagd zich onzelfzuchtig en soms met grote risico's in te zetten voor het gemeenschappelijk belang. Dat doen wij met trots en toewijding. Het offer dat nu wordt gevraagd gaat die toewijding echter ver te boven. Dit gaat letterlijk en figuurlijk om onze thuisbasis. Wij verzoeken u dan ook, respectvol maar zeer dringend, dit geluid ter harte te nemen, het personeel op de eerste plaats te zetten en af te zien van de verhuizing naar Vlissingen.

Uiteraard zijn wij te allen tijde bereid deze brief nader toe te lichten.

Trots om bij het Korps Mariniers te mogen dienen, doordrongen van de noodzaak van dit beroep en uitziend naar uw reactie, verblijven wij, Zo Wijd de Wereld Strekt,

Hoogachtend,

[Namen verwijderd]

Totaal 209 ondertekenaars.

Response rate 82%

Steun 98,5%